Nr. dosar 4-339/2025
4-25015079-12-4-05022025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

18 septembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefier Corina Badiu
În lipsa:
Agentului constatator Celac Renard
Contravenientului Alexei Gînu

examinând în şedinţa de judecată publică cauza contravenţională privindul-l pe Gînu Alexei (*născut la *****, IDNP *****, domiciliat în ******) învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravenţional,

a c o n s t a t a t :

1. La data de 24 ianuarie 2025, de către agentul constator din cadrul IP Buiucani, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, potrivit cărui Gînu Alexei se învinuieşte de faptul că, la 23 ianuarie 2025, ora 15:00, aflându-se în mun. Chişinău, or.Durleşti, str.Viilor, nr.58, fiind somat de către angajaţii BPRO să înceteze acţiunile sale şi comportamentul său neadecvat nu s-a subordonat cerinţelor legale ale angajaţilor.

2. Conform procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 552012 din 24 ianuarie 2025, acţiunile lui Gînu Alexei au fost încadrate în baza art. 336 Cod contravenţional, cauza fiind remisă Judecătoriei Chişinău pentru examinare potrivit competenţei.

3. În şedinţa de judecată agentul constatator Celac Renard fiind înştiinţat despre data, ora şi locul petrecerii şedinţei de judecată, aceasta nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinare în lipsă, cu remiterea unei copii a deciziei în adresa sa.

4. Contravenientul Gînu Alexei în şedinţa de judecată fiind înştiinţată despre data, ora şi locul petrecerii şedinţei de judecată, aceasta nu s-a prezentat. Întreprinzându-se măsuri în vederea înştiinţării persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, aceste acţiuni nu s-au soldat cu un rezultat scontat.

5. Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) din Codul contravenţional citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta. În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 din

Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

6. Instanţa conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2), (3) din Codul contravenţional instanţa a purces la examinarea cauzei în absenţa acestora, or, instanţa a înştiinţat prin citaţie participanţii la proces despre locul, data şi ora şedinţei de judecată.

7. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în *cauza Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

8. Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 08 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

9. Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

10. Examinând materialele dosarului, instanţa de judecată consideră învinuirea întemeiată, urmând a fi tras Gînu Alexei la răspundere contravenţională.

11. În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

12. Conform art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

13. În conformitate cu prevederile art. 8 Cod contravenţional prevede că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

14. Conform art. 10 Cod contravenţional constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

15. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional statuează că procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

16. În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul

sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. În vederea determinării existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, prioritar instanţa de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravenţională prin prisma existenţei temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

17. În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa de judecată constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate.

18. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârşită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrşirii acesteia, figurând semnătura agentului constatator. Mai mult, desi procesul-verbal al contravenţie a fost încheiat în prezenţa făptuitorului, este menţionat la pct.18 şi 19 refuzul contravenientului de a contrasemna actul, faptul fiind contrasemnat de către un martor asistent cu datele de identificare a acestuia.

19. Potrivit materialelor dosarului contravenţional rezultă că, Gînu Alexei se învinuieşte de faptul că, la 23 ianuarie 2025, ora 15:00, aflându-se în mun. Chişinău, or.Durleşti, str.Viilor, nr.58, fiind somat de către angajaţii BPRO să înceteze acţiunile sale şi comportamentul său neadecvat nu s-a subordonat cerinţelor legale ale colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept.

20. Fapta contravenţională, circumstanţele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei – nu au un caracter coincident, de aceea, în opinia instanţei, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

21. Studiind materialele cauzei, instanţa de judecată fixează că, vinovăţia făptuitorului Gînu Alexei este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acţiunilor conform art. 336 alin. (1) din Codul Contravenţional după indicii *nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere a ordinii publice şi de combatere a criminalităţii.*

22. Articolul 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional menţioneză că (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

23. Aşadar, vina lui Gînu Alexei în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod Contravenţional mai este dovedită şi prin următoarele probe: proces-verbal cu privire la

contravenţie din 24 ianuarie 2025 (f.d. 2); raport din 23 ianuarie 2025 (f.d. 3); proces-verbal de audiere a victimei Frunze Vadim (f.d. 4-5); proces-verbal de audiere a victimei Bădărău Dan(f.d. 6-7); proces-verbal privind actele de contatare a declaraţiilor lui Gînu Alexei (f.d.8); raport din 24 ianuarie 2025 (f.d. 9).

24. Astfel ţinând cont de prevederile legale, instanţa de judecată concluzionează că faptele constatate prin procesul–verbal de contravenţie seria nr. MAI06 552012 din 24 ianuarie 2025, sunt pe deplin confirmate.

25. Or, potrivit art. 19 şi 21 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţiştii au atribuţii exhaustive în domeniul menţinerii, asigurării şi restabilirii ordinii, şi securităţii publice, inclusiv de a reacţiona prompt la orice solicitare în acest sens, iar acţiunile comise de terţi în scopul perturbării acestor activităţi, a priori necesită a fi sancţionate, în vederea asigurării realizării cu succes a scopurilor generale ale poliţiei, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

26. Mai mult, reieşind din prevederile art. 25 alin. (5) pct. 1), 3) sau 4) al aceleiaşi legi, în realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are împuterniciri de a solicita persoanelor, respectarea ordinii publice şi încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege, să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispoziţiile legale ori dacă sânt indicii că acestea pregătesc sau au săvârşit o faptă ilicită sau prejudiciabilă, precum şi a persoanelor care solicită intrarea într-un perimetru restricţionat, precum şi să conducă la sediul unităţii de Poliţie persoanele care, prin acţiunile lor, periclitează viaţa sau sănătatea persoanelor, ordinea şi securitatea publică sau alte valori sociale ocrotite de lege, precum şi persoanele suspectate de săvârşirea unor fapte ilicite sau prejudiciabile, a căror identitate nu a fost stabilită în condiţiile legii. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar şi apreciate de instanţe, iar instanţa reţine că încheierea procesului verbal este una temeinică.

27. Din conţinutul acestora, instanţa de judecată reţine că între făptuitorul Gînu Alexei nu s-a subordonat angajaţilor cu statut special parveniţi la solicitarea parvenită la serviciul 112.

28. Prin urmare, instanţa constată faptul că, prin actele anexate la materialele cauzei, s-a stabilit că anume făptuitorul Gînu Alexei, nu s-a subordonat angajatului cu statut special, pentru care acţiuni şi necesită să fie sancţionat conform prevederilor art. 336 alin. (1) din Codul Contravenţional, acţiuni/inacţiuni considerate drept faptă contravenţională.

29. Respectiv, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanţele de drept descrise, instanţa de judecată constată că, Gînu Alexei corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană care nu a respectat prevederile legale, din care cauză şi va fi recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul Contravenţional.

30. Potrivit prevederilor art. 336 alin. (1) Cod Contravenţional *Nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere a ordinii publice şi de combatere a criminalităţii,* se sancţionează cu amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore.

31. La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, cât şi de circumstanţele atenuante şi cele agravante.

32. Circumstanţe atenuante sau circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică.

33. Reieşind din probele examinare în şedinţa de judecată, instanţa de judecată recunoaşte în acţiunile lui Gînu Alexei elementele contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod Contravenţional, deoarece acesta a comis o faptă de nesubordonare angajatului cu statut special, în legătură cu ce acesta urmează a fi sancţionat contravenţional.

34. Instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a respectat în tot prevederile art. art. 5-9 din Codul contravenţional, şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, iar Gînu Alexei a omis să contra-argumenteze poziţia agentului contestator. Drept celor excelate şi în lipsa unor dovezi în susţinerea poziţiei contravenientului, încetarea procesului contravenţional nu poate avea loc în prezenţa motivelor chemate în ajutor. Or, odată ce poziţia agentului constatator este legală în fond, aceasta nu poate fi anulată pe motive formale.

35. Totodată, instanţa de judecată reţine că nu există nici una din circumstanţele care înlătură procesul contravenţional sau răspunderea contravenţională stipulate de art. art. 16, 19-27, 30-31, 441 Cod Contravenţional.

36. Potrivit prevederilor art. 34 alin. (1), (2), (3) Cod Contravenţional amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei. Amenda se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unităţi convenţionale, iar persoanelor cu funcţie de răspundere – de la 10 la 1500 de unităţi convenţionale. Contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

37. Astfel, la stabilirea sancţiunii, instanţa de judecată a ţinut seama de materialele cauzei, nefiind prezentate probe care ar proba că anterior acesta ar mai fi fost tras la răspundere pentru fapte similare, reieşind din care fapt instanţa de judecată consideră necesar al sancţiona pe Gînu Alexei cu sancţiune contravenţională sub formă de 24 unităţi convenţionale.

În conformitate cu prevederile art. art. 37, 394-395, 399-400, 462-463 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,

d i s p u n e:

Se recunoaşte vinovat Gînu Alexei, născut la *****, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul Contravenţional şi în baza acestei norme a-i stabili o pedeapsă sub formă de 24 unităţi convenţionale (ceea ce constituie 1 200 lei).

Se explică lui Gînu Alexei prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

Copia hotărârii se remite pentru informare şi executare părţilor.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**